

Горко ми! Азъ съмъ была мислила да ви бѣдѣ само пріятелка, но тѣгата, коѣто усѣщамъ, мя докара да познаѣ, че нещѣ да могѣ да живѣѣ безъ да ви виждамъ.“ Като токо произнесе Хубавка тѣзи думы, видѣ че палатѣтъ засвѣтлѣ отъ една вълшебна измайсторисанѣ свѣтлость; огненнитѣ пламненія, свирнята и други много нѣща ѣ извѣстявахѣ като че бѣше нѣкой празникѣ и тържество; но сичкитѣ тѣзи хубости неможехѣ да задържатѣ никѣкъ нейния поглѣдѣ; тя ся обѣрна къмъ своя искренѣй звѣръ, на когото опасността ѣ растрѣперваше. Що бѣше що ѣ смая? Звѣртѣ ся вече невиждаше а намѣстото му видѣ при краката си единѣ принцѣ похубавѣ и отъ Афродитѣ, който ѣ благодареше, че му тя довърши обаяніето. Колкото че този принцѣ привличаше вниманіето ѣ, но тя неможе да ся удържи за да го не попыта кадѣ ѣ звѣртѣтъ. При краката си го глѣдате, ѣ рѣче принцѣтъ. Една лоша вълшебница мя бѣше осѣдила да остана подѣ този образѣ до тогава, до когато една хубава дѣвойка благоизволи да мя земе, и бѣше ми забранила да показвамъ моя чловѣческѣй образѣ. Тѣѣ прочее само вѣѣ ся найдохте въ свѣта толко добра за да ся докачите отъ добринѣтъ на моя характерѣ, и за тѣѣ, като ви подносамъ коронѣтъ си немогѣ да исплатѣ одѣлженіята, които имамъ къмъ васѣ.“ Хубавка, омаяна отъ любовь, пружи рѣкъ на този хубавѣ принцѣ за да го подигне. Отидохѣ заедно въ палата и Хубавка прѣмрѣ отъ радость, като найдѣ въ голѣмѣя салонѣ баща си и цѣлѣтъ си фамилинѣ, коѣто бѣше прѣнела въ палата красната онази жена, щото ѣ ся бѣше явила на сѣнѣ. „Хубавко, ѣ рѣче тази жена, коѣто бѣше една голѣма вълшебница, дойдете да получите награждѣ на ваше